

merné, hogy Szegednek az új kórházra haladéktalanul szüksége van! (Ugy van!) Indítványozza, mondja ki a közgyűlés, hogy fölír a miniszterhez, akitől *fix másfél millió* korona államsegélyt kér, amit azzal indokolna meg, hogy két és fél millió korona már rendelkezésére áll, de, hogy a kórházat fölépíthesse a város, még másfélmillióra van szüksége. Ez konkrét kérdés és majdnem bizonyos, hogy a miniszter teljesíteni is fogja a kérést. Ajánlja indítványa elfogadását. (*Eljenzés és taps.*)

Magyar József azt mondja, tekintettel kell lenni a város egyéb szükségleteire is, ő tehát Becsey indítványát fogadja el.

Elnök ezután a vitát berekeszti. Gaál Endre dr. előadó reflektált most az elhangzott észrevételekre. Kijelenti, hogy hozzájárul Boross József dr. indítványának ahoz a részéhez, amely két millió államsegély iránt fölirat menesztését javasolja. Rá akar térni ezután bizonyos vádakra.

Fölkiáltások: Elég már! Ne beszéljen! Hagyjuk a vádakait!

Gaál Endre dr.: Rövid leszek kérem.

Kormányos Benő dr.: Látszik!

Gaál Endre dr. visszautasítja azt a vádat, mintha a tanács a kórház ügyét el akarná sibilni. Legutóbb azért került le a kórház ügye a napirendről, mert fölterjesztést intézett a város állami kórház létesítése iránt. Erre várták a választ. Boross dr. indítványával foglalkozik ezután s azt mondja, hogy közte és a tanács javaslata között lényeges eltérés nincs.

Fölkiáltások: Dehogy nincs! Sok is!

Gaál Endre a tanács javaslatát ajánlja elfogadásra.

Boross József dr. élt végül a zárszó jogával. Kijelenti Balassa megjegyzésére, hogy a kétmillió kórház tervét nem Korb Flóris nyújtotta be. Ezek a tervek teljesen elavultak és a középkorba valók. A közgyűlés jóvá hagyott tervekkel áll szemben, itt tehát visszafelé haladni nem lehet. Kéri a közgyűlést, hogy fogadja el indítványát.

Fölkiáltások: Szavazzunk! Halljuk az elnököt.

(A határozat.)

Elnök: A kérdést most már szavazás útján döntjük el. A tanács és Boross bizottsági tag ur javaslata között csak egy ütköző pont van, még pedig, hogy Boross dr. ur úgy fogadja el a Korb Flóris terveit, amint a miniszter kívánta. Ezzel szemben a tanács javaslata az... (Halljuk! Nagy zaj.), hogy a Korb Flóris-féle tervek a miniszter észrevételeinek és egyéb szükséges körülményeknek a figyelembe vételével alakíttassanak át és az így módosított tervek a fedezet kérdésére vonatkozó tanácsi javaslattal a júniusi közgyűlés elé terjesztessenek. Itt tehát méltóztatnak látni, elvi eltérés nincs. Boross dr. bizottsági tag ur javaslata között nincs.

Boross József dr. kijelenti, hogy a szavazást lényegtelen dolgok miatt komplikálja, indítványát visszavonja, miután lényegileg összeegyeztette az előadó a tanácsi javaslattal. A közgyűlés tehát egyhangú határozatot hozott a kórház-kérdésben és pedig kimondta azt, hogy a terveket a szükséghez képest és a miniszter kívánságai szerint módosítani kell, a pénzügyi részét illetőleg pedig elhatározta, hogy Boross dr. indítványa értelmében fölirat útján két millió korona államsegélyt fog kérni a kormánytól.

Ezzel az elnök a közgyűlést berekesztette és a folytatását szombat délután négy órára halasztotta.

## Készült-e Caillauxné a gyilkosságra?

— Izgalmas részletek. —

(Saját tudósítónktól.) Tegnap ismét megjelent Madame Caillaux Boucard vizsgálóbíró szobájában. Vele volt védője, Labori két titkárával. Ez volt Caillauxnének legizgalmasabb délutánja az igazságügyi palotában. Még csak félkettő volt, amikor három detektív kíséretében a palotába érkezett és hét óra volt, amikor visszatért a börtönbe. Csaknem hat órán keresztül vallatta a vizsgálóbíró, aki arról igyekezett meggyőződni, készült-e Caillauxné a merényletre, vagy pedig hirtelen szánta el magát, ami az ítélet nézőpontjából bűnének mérlegelésekor igen jelentősen esik latba.

Órákon keresztül faggatta a vizsgálóbíró Caillauxné arra nézve, hogy mit csinált azon a hétfői napon, amikor Calmette Gáspárt megölte? Erről a napról már részletes tudósítást közöltünk mi is, Caillauxné vallomása azonban néhány oly fontos és érdekes újabb adatot tartalmaz, amely nélkül lehetetlen megérteni a tragédiát.

Elmondotta Caillauxné az emlékezetes hétfői nap délelőttiének a történetét, amelynek legkiemelkedőbb epizódja Monier törvényszéki elnöknek a látogatása volt. Erről a látogatásról azt mondotta Caillauxné, hogy őt védképpen elkeserítette, mert a törvényszéki elnök szavainak az volt az értelme, hogy *birói uton hasztalanul keresne igazságot, sőt ezen az uton újabb veszedelemnek és szegyennek tenné ki magát és a férjét.*

Ekkor azonban még nem érlelődött meg benne az a szándék, hogy fölkeresi a Figaro szerkesztőjét. Előbb még férjéhez sietett a szenátusba, ahonnan együtt tértek vissza palotájukba. Utközben elmesélte férjének Monier elnök látogatását és az abból fakadt tanulságot. Caillaux ekkor igen fölhaborodott és dühösen mondotta:

— *Ha tehát nem lehet birói uton eljárni ellene, akkor szétzuzom annak az embernek a fejét.*

Ezt a kijelentést Caillauxné igen komolyan vette, mert ismerte férjét, aki nem szokott ilyen hangon beszélni. Félte, hogy a két férfi között ő miatta tetteles összetűzés támad s ezt mindenáron meg akarta gátolni. De még ekkor sem támadt az a gondolata, hogy rálő Calmettetre. Az automobil palotájukba vitte őket, ahol ebédhez ültek. Mind a ketten igen rosszkedvűek voltak. Az asszony egy falatot sem evett, Caillaux pedig evett ugyan, de nagyon rossznak találta az ebédet, amelynek a vége az lett, hogy a szakácsnőt rögtön elbocsátották. Ezért történt, hogy Caillauxné mielőtt a Figaro házába ment volna, előbb helyszerzőhöz sietett, aki-nél új szakácsnőt keresett.

Nem volt eddig ismeretes az a részlet sem, hogy Caillauxné ugyanezen a napon Gaillard nevű fogorvosánál is járt, akinek megígérte, hogy másnap is fölkeresi. Mindennek végeztével ment a fegyverkereskedésbe, ahol a gyilkos Browningt megvásárolta. Érdekes részlet, hogy Caillauxné a fegyvert mindjárt a kereskedésben ki is próbálta. Hat golyót lőtt ki a pisztolyból egy célpontra s csak amikor meggyőződött róla, hogy a fegyver jól működik, vásárolta meg. A kereskedő, miután Caillauxné mind a hat töltést kilőtte, ismét megöltöztette a pisztolyt. Erre vonatkozóan Caillauxné ezt a kijelentést tette:

— Láttam, hogy a kereskedő hat töltést akar beletenni a Browningba. Arra a célra, amire nekem kellett a fegyver, elég lett volna egy vagy két töltés is. De nem mertem megzavarni, mert attól féltem, hogy kérdést intéz hozzám és hogy ettől zavarba jövök. Ugyanis előzően azzal okoltam meg a revolvervásárlást, hogy a közeledő képviselőválasztás alkalmával nagy utakat akarok tenni egyedül, automobilon.

Valamennyi ujság megírta annak idején, hogy Caillauxné rendkívül elegánsan, szinte

parádésan öltözötten ment gyilkolni. Ennek is magyarázatát adta Caillauxné. Aznap hivatalos volt egy délutáni teára, azonban idegessége miatt, épp úgy, mint az olasz nagykövét ebédjéről, erről a teáról is le akart mondani. Később erőt vett magán és elhatározta, hogy mégis csak elmegy abba az előkelő szállóba, ahol teára várta rendes társasága. Ezért öltözött föl oly elegánsan.

Boucard vizsgálóbíró véghetetlen alaposággal hallgatta ki Caillauxné, aki azonban minden kérdésre kielégítő magyarázatot adott.

Nemcsak Caillauxné, de egyébként is kezd izgalmassá válni Calmette meggyilkolásának az ügye. Minden jel arra mutat, hogy a dologból országos zavar vámad, hasonló a Dreyfus-afférhoz. Caillauxné teljes mértékben érezheti cselekedetének a súlyát, amit bizonyít az, hogy alig tíz nap alatt, mióta fogságban van, a szó teljes értelmében megöregedett. Szép, kerek arca megsoványodott, vonásai kiélesedtek és nemcsak az arcán, de az egész megjelenésén is nagy fáradtságnak, lelki kimerültségnek és rengeteg sirásnak a jelei mutatkoznak.

## Szécsi István dr. temetése.

— Ehrlich professzor részvéte. —

(Saját tudósítónktól.) Ma délután félháromkor volt Szécsi István dr.-nak, a fiatalon elhunyt, híres, Szegedről elszármazott orvosnak a temetése. Szécsi István dr. a múlt hét szombatján halt meg váratlanul San-Rémóban. A megrendítő hír vétele után szülei ravatalos ágyához utaztak, mert látni akarták még egyszer fiukat, aki mint fiatal ember vidáman és erősen hagyta el a szülői házat, hogy magasba szökkenő karrierjének minden fényét, ki sugározza vissza és aki távol a házájától, távol a hozzátartozók szeretetének a melegétől elhunyt álmai megvalósulásának kezdetén.

Szegény szülei, talán nem is akartak hinni a kegyetlen hírnék, talán kételkedtek a sors rettenetes csapásában és lelkük mélyén talán egy kis optimizmust vittek magukkal. De a hír való volt. A szülők tegnap tértek vissza, sirva kísérve szeretett gyermekük koporsóját. A koporsót kivitették az állomásról a zsidó temető cinntermébe és onnan helyezték örök nyugalomra ma délután Szécsi Istvánt.

A gyászszertartást Löwinger Adolf zsidó rabbi végezte. Nemes páthosszal elmondott megható gyászbeszéd keretében bucsúztatta el a halottat szüleitől, rokonaitól és barátaitól. Meleg szeretettel emlékezett meg Szécsi István kiváló egyéniségéről, talentumáról és szorgalmáról, amely tulajdonságok előbb-utóbb céljainak elérésére vezettek volna és tudva ezt, a csapás, amit halála okozott, még sulyosabb. A gyászbeszéd mély hatást tett a hallgatóságra.

A szegedi orvosok nevében Berger Mór dr. tartott bucsúztató beszédet. Szomorú meghatottsággal emlékezik meg a halottról, akinek korai elmulása nemcsak szüleinek, hanem az orvos tudománynak is nagy vesztesége. Aki olyan ambícióval és annyi önfeláldozással vetette oda magát annak a véget soha nem érő munkálkodásnak, amely az emberiség jólétét tüzte ki végecéllul, annak halála, fiatalon való elmulása a legtragikusabb sors-ironia. Aki másokat akar éltetni, aki küzd mások egészségéért és nem törődik a saját halálos bajaival, az nemcsak tudós, nemcsak hős, hanem mártír is.

A gyászszertartás elvégzése után az egybegyűlt, nagyszámu és előkelő résztvevő kö-